ספר הקנה — להתודות חטאים

להתודות חטאים.

וגם אמר איש או אשה כי יעשו מכל חטאת האדם והתודו את חטאתם אשר עשו ונתעוררו חז"ל לומר האדם בין שעבר על מצות עשה ובין שעבר על מצות לא תעשה בין בשוגג בין במזיד שעבר על אחת מאלה יתודה וידוי דברים והרי הוא מצות עשה עליו, וזהו הוידוי שהוא מתודה, אנא ה' חטאתי עויתי ופשעתי ועברתי על דבר פלוני ופלוני ולא אעשהו עוד.

בעלי חטאת ואשמות מביאין קרבן על זדונם או שגגתן אל יחשבו לומר שנתכפר עוונם אלא א"כ שיתוודו וידוי דברים וישובו בתשובה הוא שנאמר והתודה אשר חטא עליה, וגם ארז"ל כל חייבי מלקות או מיתות לא מתכפרים לא במלקות ולא במיתה עד שיעמדו ויתוודו בפיהם, א"ל רבי מה תועלת לו להקב"ה מוידוי דברים אחרי שאינו שב לחטוא יותר אין לך תשובה גדולה מזו.

א"ל בני על מה שעשה כבר מה יהיה, א"ל רבי הקרבן יהא מכפר אל"ב הקרבן על עצמו מכפר כי מקבל דינו אבל עוונו של זה אינו מכפר הקרבן רק שיראה דין הבהמה הנשחט והנשרף וגם ההכאה שמכהו הכהן כשמשליכו לשחטו משליכו בכח כאילו נסקל, וגם איך שדוחק הכהן את הסכין מעט כאילו נחנק ואז יאמר זה לפני ה' רבונו דכולי עלמא בהמה קבלה דין ארבע מיתות בגזירתך ואני מקבל עלי שלא לעשות מה שעשיתי, אנא ה' מחול לי לעוונתי ולחטאותי כי נחמתי ובושתי ממעשי ואז מתקן מה שקלקל והקב"ה מקבלו ומוחל לו ומגעת עד התשובה העליונה הנקראת בינה בכסא הכבוד, הוא שארז"ל עד היכן התשובה מגעת עד כסא הכבוד ר"ל הבינה משפעת והשפעת הבינה יורדת בכסא הכבוד היא העטרה, והנה שתיקן מה שקלקל ושמע בני וידוי של בני הגלות מתודים ושבים ועוברים ועוד מתודים וכן עושים בכל יום ויום ומהש"י אינם מתביישים, ועתה אגיד לך מה שראיתי פעם אחת נתוועדתי עם זקן אחד בעל שיבה גדולה מהודר בפנים והטיתי עצמי (לאחת) מהצדדין ושאלתי מי הוא זה, ואמרו לי הוא אדונינו הגדול מורינו ורבינו הנעלה הנמצא בנו המדריכנו בדרכי יושר ואל תקרב בארבע אמותיו שנשיכתו נשיכת נחש ועקיצתו עקיצת עקרב, וראיתי אותו ששבו פניו פני זעם ומפשפש בזקנו ואמרתי בלבי אורייתא הוא דמרתחא ליה ושבתי אצלו ואמרתי אדוני נלך בבית מדרשך לשמוע מפיך תורה כי בזה אני חפץ והשיב לי רואה אני שבעל גאוה אתה ורוצה אתה להתראות ראוני שאני טהור וכשמעי דבריו נרתעתי ואמרתי לו אדוני אין זה הדרך עמי, אז לקחני בידו והוליכני לביתו וראיתי נשים ופלגשים גויות ושפחות בביתו חביות מלאים יין וקורות ביתו נשברים מתליית גבינות ובשר מלוח ולא ירא אלקים ואמרתי לו אדונינו ברכך אלקים בכל מעשי ידיך מ"מ לא זו הדרך לת"ח, ואז בא וישב לפני והתחיל ואמר לי בני אני מכירך שקלקלת עצמך לגמרי אשר שנא ה' אתה עושה וגם מהכרת פניך ניכר שאתה בן גדולים מ"מ לא עשו בטוב שלא הדריכוך בדרכי העולם, כי קב"ה ברא את האדם ועשה לו עינים

לראות כל טוב ולחמוד אותו וליהנות ממנו והנה ידיו ופיו לעשות רצון עיניו עשה לו אבר להשביעו מכל ביאה, ועתה בני שמע לעצתי נאכל ונשתה יין ואחר נשביע ככל איבריו פן ילכו רעבים בקבר, כי לא לבטלה בראנו הש"י וכשמעי דבריו המכוערים שאלתי מהקב"ה ונפל הבית עליהם והמיתם ואת העיר החזרתי בתשובה.